

**Roger Blanpain (ed.): European Works Councils  
– The European Directive 2009/38/EC  
of 6 May 2009., Bulletin of Comparative Labour  
Relations – 72. Kluwer Law International,  
The Netherlands, 2009.**

A „*Bulletin of Comparative Labour Relations*” című angol nyelvű munkajogi könyvsorozat első száma 1970-ben jelent meg Roger Blanpainnek, a leuveni egyetem munkajogász professzorának szerkesztésében. Azóta rendszeres időközönként jelennek meg Blanpain főszerkesztésével és időnként társszerkesztők és -szerzők közreműködésével a munkajogi sorozat újabb és újabb számai. A széria megkerülhetetlen a munkajoggal foglalkozó szakemberek számára. E helyütt a sorozat 72. számát ismertetjük, amely az Európai Üzemi Tanácsot szabályozó (újabb) 2009/38/EK irányelvvel foglalkozik.

Az Európai Üzemi Tanácsról szóló 2009/38/EK irányelv a 94/45/EK irányelv felülvizsgálatának eredményeként született meg. 2009-ben körülbelül 820 Európai Üzemi Tanács működött, amelyek megközelítőleg 14,5 millió munkavállalót képviseltek. Mindazonáltal az irányelv hatékonysága megkérdőjeleződött, mivel a hatálya alá eső üzemek mindössze 36%-ában hoztak létre ténylegesen Európai Üzemi Tanácsot. Ezen túlmenően jogbizonytalanság volt bizonyos kérdésekben, így például a nemzeti és nemzetek feletti szint közötti konzultációt illetően, valamint üzemátvétel esetén.<sup>1</sup> A jogbizonytalanság, különösen pedig az irányelv nem hatékony működése vezetett oda, hogy sok éves előkészítő és egyeztető munka eredményeként 2009-ben elfogadásra került az új irányelv.

Amennyiben az olvasó az irányelv részletekbe menő elemzését várja a könyvtől, akkor csalódnia kell. Pusztán a kötet első negyede tesz kísérletet az irányelv elemzésére. Ennek során röviden ismerteti az irányelv megalkotásához vezető utat, majd pedig bemutatja az irányelv egyes rendelkezéseit. Az ismertetés követi az irányelv felépítését. Az elemzés meglehetősen szűkszavú és igen gyakran csak az egyes cikkelyek megismétlésére szorítkozik. A mélyebb tartalmú kritikai elemzéstől eltekint a szerző.

A könyv túlnyomó részét, mintegy három-negyedét az ún. „függelék” teszi ki. Ebben a részben először az irányelv szövege található. Ezt követően Blanpain közlése az irányelv előkészítése során az európai szociális partnerek által írott néhány levelet, valamint ismerteti az Európai Gazdasági és Szociális Tanács álláspontját. A szerkesztő röviden utal néhány nemzeti bírósági döntésre, amelyek az Európai Üzemi Tanácshoz kapcsolódó kérdéseket próbáltak tisztázni. Ismertetésre kerül az Európai Bizottságnak az irányelv megalkotására irányuló javaslata is. A következő mintegy nyolcvan oldalon Blanpain közli az Európai Bizottság javaslatához mellékelte hatástanulmányt. A tanulmány az Európai Üzemi Tanácsok működését elemezte pontos adatok tükrében. Közzétételre kerülnek a kötetben az Európai Bizottságnak az előkészítő eljárás során készített jelentései és módosító indítványai is.

<sup>1</sup> Ld. az ismertetett könyv bevezetőjének első oldalát.

A könyv az új irányelv megalkotásához vezető tárgyalási és előkészítő folyamat mélyebb megismeréséhez sokféle dokumentumot közöl. A könyv orozslánrészét ezeknek a dokumentumoknak az összevágott közlése teszi ki. Az iratok alaposabb elemzését jelentősen nehezíti, hogy a különböző szervektől származó leveleket, állásfoglalásokat, véleményeket és módosító javaslatokat a tartalomjegyzék nem tünteti fel megfelelő részletességgel. Az előkészítő folyamat során keletkezett dokumentumokat mintegy kétszáz oldalban ismertetik, azonban a tartalomjegyzék csupán öt alcímbe tünteti fel ezeket, míg az azt megelőző nyolcvan oldalt kitevő irányelv elemzés alcímeit három oldalon keresztül sorolja fel. A tartalomjegyzéknek ez az aránytalansága azt a hamis benyomást kelti az olvasóban, mintha a kötet súlyponti részét az irányelv elemzése tenné ki.

Összefoglalóan megállapítható, hogy a kötet nem tekinthető monográfiának, hiszen nem egy téma tudományos igényű elemzésére irányul. Ugyanakkor értékes háttér információkat közöl a korábbi irányelv hatásáról és az új irányelv megalkotásával kapcsolatban. Mindazonáltal a könyv inkább dokumentumok összevágásának, mintsem egységes monográfiának tekinthető. A jogi érvelés mellőzése hiányérzetet kelt az olvasóban. Az előkészítő dokumentumok közötti eligazodást nagyban segítette volna, ha a szerkesztő rövid bevezető megjegyzéseket fűzött volna a közölt levelek, állásfoglalások, tanulmányok elé. A kötet tudományos értékét tovább csökkenti, hogy a könyvben csak elvétve találhatók lábjegyzetek.

*Kovács Erika*